

عنوان مقاله:

مبانی تعلیم و تربیت در صحیفه سجادیه و نهج البلاغه

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 2، شماره 19 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

فاطمه مرادی مهرآبادی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث و دبیر ناحیه ۳ آموزش و پرورش استان فارس شهر شیراز. ایران

خلاصه مقاله:

انسان، برترین آفریده خداوند و والاترین نشانه قدرت اوست. تمام زمینه های رشد و کمال در وجود انسان نهاده شده است تا به مقام خلیفه الهی برسد و این هدف جز با تربیت دینی و اخلاقی ممکن نیست. هدف از رسالت انبیا و امامان معصوم علیه السلام نیز فراهم کردن زمینه های رشد و تعالی انسان و رهانیدن او از گمراهی ها و هدایت به سوی نور است. اگر این تحول مقدس بر اساس تربیت الهی در انسان تحقق نیابد، انسان در مرتبه حیوانی اش می ماند و در جهت سیر نزولی گام بر می دارد. همه تلاش انبیا و همت معصومانعلیهم السلام این بوده است که انسان تربیت کنند. از دیدگاه اسلام و مکتب تشیع، بهترین راه تربیت انسان، پیروی از وحی الهی و سنت معصومین علیهم السلام است. در این پژوهش نظام تربیتی اسلام در صحیفه سجادیه و نهج البلاغه بررسی خواهد شد. مجموعه دعاها و فرازهای شیوای این صحیفه الهی و همچنین حکمت های سخنان مولی علی (ع) در نهج البلاغه نشان می دهد این کتابها، ابعاد گوناگون دارند که بررسی بعد تربیتی آن در اولویت پژوهشی قرار گرفته است. با توجه به جامعیت و گستردگی مباحث تربیتی این دو کتاب، بررسی نظام تربیتی منسجم در محدوده این پژوهش نمیگنجد. از این رو گروه یا گروه های پژوهشی باید در قالب پژوهش برنامه ای، پژوهش جدی را در فرآیندی گسترده و طولانی به انجام رسانند. در این پژوهش تنها به برخی عناصر نظام تربیتی، آن هم در بعد دینی و اخلاقی اشاره می شود.

کلمات کلیدی:

صحیفه سجادیه، نهج البلاغه، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1243261>

